

Зеленчук Мар'яна, Ключініська Тетяна

(науковий керівник: д.наук з держ. управл., доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Толуб'як В. С.)

РЕАЛІЗАЦІЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

Сучасний період розвитку регіонів України потребує поглибленого обґрунтування процесу удосконалення розвитку малого підприємництва, яке відіграє системоутворюючу функцію в економіці країни і здійснює закономірний вплив на її економічне зростання, вирішення актуальних соціально-економічних проблем.

Важливою формою реалізації зазначених аспектів регіонального розвитку є стратегічне планування, яке дає можливість впровадити ефективне управління регіоном як єдиним організмом та забезпечити належний рівень життя його населення. Нові умови діяльності в Україні вимагають переглянути традиційний погляд на управління та планування як на державному, так і на регіональному рівнях.

Державна політика розвитку є одним із найбільш дійових важелів розв'язання таких економічних і соціальних завдань, як сприяння структурній перебудові економіки регіону, зміцнення економічної бази регіонів, швидкого насичення ринку якісними товарами й послугами, послаблення монополізму, розвиток конкуренції, впровадження досягнень науково-технічного прогресу й інновацій, підвищення експортних можливостей країни, забезпечення зайнятості значної частини населення за рахунок створення додаткових робочих місць, визначення позитивного іміджу України з метою інтеграції в європейську та світову економічні системи. Державна політика в цій сфері спрямована на приєднання України до міжнародних програм, підписання двосторонніх та багатосторонніх міжнародних і міжвідомчих угод щодо підтримки малого підприємництва. На основі вищезазначеного закономірною є

постановка питання щодо виконання комплексу взаємопов'язаних досліджень, спрямованих на забезпечення сприятливих правових і організаційно-економічних механізмів із метою формування та вдосконалення управління процесом ефективного розвитку малого підприємництва в Україні в системі дій центральних, регіональних і місцевих органів державної виконавчої влади та цілеспрямованої їх координації.

Згідно системи документів для регіонального розвитку виділяють такі основні складові:

- державна стратегія регіонального розвитку регіону;
- план заходів з реалізації державної стратегії регіонального розвитку регіону;
- регіональні стратегії розвитку;
- плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку;
- інвестиційні програми (проекти), спрямовані на розвиток регіонів.

Визначено, що взаємодія органів місцевого самоврядування з громадськістю щодо формування дієздатних територіальних громад – це система організаційних, правових, фінансових, економічних і соціально-психологічних горизонтальних, вертикальних та вертикально-горизонтальних взаємозв'язків і погоджених дій цих органів, що забезпечуються нормативно визначеними методами і механізмами, а також неформальними методами, механізмами і зв'язками, зокрема з метою посилення здатності жителів села чи добровільного об'єднання в сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста брати участь у процесах розроблення й ухвалення управлінських рішень на місцевому рівні, ініціювати через створені ініціативні групи вирішення актуальних питань місцевого значення або безпосередньо їх вирішувати через органи самоорганізації населення та місцеві об'єднання громадян. Зазначений аспект взаємодії ще не був предметом окремого дослідження, хоча загалом взаємодія органів місцевого самоврядування з громадськістю вже актуалізована в науці державного управління, насамперед у

контексті розмежування повноважень, формування та використання бюджетів, децентралізації влади, громадянської активності і т.д.

Використані джерела

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. К., Ірпінь. : ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
2. Посібник з розвитку громад: Практичний poradник для небайдужих / кол.авт. : Л. О. Єльчева, І. М. Ібрагімова та ін. – Київ, 2007. – 458 с.
3. Методичні підходи до підвищення результативності взаємодії органів державного управління та місцевого самоврядування / уклад. : Н. М. Мельтюхова, Л. В. Набока, Н. В. Фоміцька; за заг. ред. Н. М. Мельтюхової. К. : НАДУ , 2013. 48 с.

Касіянчук Віта

(науковий керівник: д.е.н., доцент, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Васіна А.Ю.)

СТИЛІ ЛІДЕРСТВА В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Ефективність і злагодженість діяльності органів влади значною мірою визначається фаховістю особи, яка очолює ці органи, наявністю чи відсутністю у такої особи досвіду, належних фахових знань та вроджених чи набутих лідерських якостей. Відповідно в сучасних умовах зростає увага до підбору керівників органів публічної влади, які повинні бути, як зазначає М. Логунова, не просто виконавцями, а управлінцями, яким притаманна компетентність, інформованість, відповідальність, здатність і готовність до творчої, інноваційної діяльності [1].

Співвідношення формального керівництва та лідерства на державній службі є питанням надзвичайно цікавим та суперечливим, оскільки призначення на певну посаду не дає автоматичного набуття лідерських якостей [2], тому виходячи із функціональних і психологічних відмінностей кожної людини вирізняють поняття «стилі лідерства».

Стилі лідерства – це моделі поведінки, які лідери використовують для спілкування з персоналом. Стиль проявляється,